

Svetkovina Svih svetih i spomendan svih pokojnika i ove je godine izazov za sve ljude, osobito za vjernike, bez obzira na to u kakvom su ih raspoloženju ti dani zatekli. Drevni običaj pohoda grobljima te kićenja grobova najbližih i ove godine poziva na zaustavljanje, na povlačenje u samoću i tišinu, na posvećivanje vremena baš sebi i svojoj budućnosti, na molitvu.

Pri tome svaki razborit čovjek ne bježi od pitanja kamo ga vodi njegov životni put,

gdje mu je završetak, postoji li stvarno završetak? Štoviše, nameću mu se i pitanja je li moguće da život samo tako nestaje, da prestaje dobrota, prihvaćanje, a žrtvovanje njegovih dragih koji su već prekoračili prag smrti postaje uzaludno?

Rastankom po smrti, oni koji su otišli pred nama, ostaju nama važni i dragi. Zato ih i dalje poštujemo njegujući prema njima zahvalnost i ljubav. Jasno nam je da se ni jednom čovjeku ništa ne događa bez Božje volje i da ni jedna pružena čaša hladne vode ne ostaje bez nagrade. Svakim činom dobrote, žrtvom, služenjem, prihvaćanjem drugoga i drugačijega dajemo doprinos novomu svijetu, svijetu definitivno novih i sjajnih odnosa koji ne prestaju nikada.

/mk